

उर्वशी । अम्महे ण आणामि किंपरं से वअणं । मम उण
विस्सासविसदं हिअग्रं संवुत्तं ।

चित्रलेखा । सहि मत्ताणुभावाए पदिव्वदाए अब्भणुमादो
अणत्तराओ दे पिअसमागमो ऊविस्सदि ।

* विदूषकः ॥ अपवार्य ॥ हिमकृत्यस्स पुरदो बज्जे पलाइदे भणा-
दि । धम्मो ऊविस्सदि ति ॥ प्रकाशं ॥ भोदि किं उदासीणो तत्थमवं ।

देवी । मूढ अहं क्व अत्तणो सुहावसणेण अज्जउत्तस्स सुहं
इच्छामि । एतिकेण चित्तेहि दाव पिओ ण वेत्ति ।

राजा ।

* दातुमसकूने प्रभवस्यन्यस्मै कर्तुमेव वा दासं ।

नाहं पुनस्तथा त्वयि यथा हि मां शङ्कसे भीरु ॥ ५५ ॥

देवी । भोडु मा वा । त्ताणिदिदं संपादिदं पिअप्पसादणव्वदं ।
एथ परिअणा । गच्छम्ह ।

राजा । न खलु प्रसादितमपि संप्रति विहाय गम्यते ।

* देवी । अज्जउत्त णालङ्घिदुप्पवो संपदं णिअमो ॥ इति सपरिजना
निष्क्रान्ता ॥

उर्वशी । कूला पिअकलतो राएसी । ण उण हिअग्रं णिअ-
ताइडं सक्कुणोमि ।

चित्रलेखा । कथं थिरासो णिअत्तीअदि ।

* राजा ॥ आसनमुपसृत्य ॥ वयस्य दूरं गता देवी ।